

Додаток 4
до Порядку напрацювання,
затвердження, уведення в дію,
перегляду стандартів
державної мови
та внесення змін до них
(пункт 22)

**Звід відгуків
до I редакції проекту стандарту державної мови або змін до стандарту
державної мови «Термінологія пенітенціарної діяльності»**

№ з/п	Структурний елемент проекту стандарту державної мови або змін до стандарту державної мови, пояснювальної записки	Найменування суб'єкта, дата і номер листа	Поточна редакція	Зауваження та/або пропозиції	Висновок робочої групи
1	2	3	4	5	6
1.	2.4. Основний зміст	Селецький Олексій, кандидат юридичних наук, доцент, декан юридичного факультету Національного університету «Чернігівська політехніка», вх. лист від 17.03.2026 № 458/26		Додати термін «права персоналу пенітенціарної системи» – передбачені нормами міжнародного та національного законодавства, закріплені у правовому статусі осіб рядового та начальницького складу, державних службовців і працівників, які працюють за трудовими договорами,	Відхилено. Застаріла правова конструкція. Має значення лише в розрізі трудових прав, урегульована чинним законодавством і не потребує додаткового

				<p>можливості поведінки, що забезпечуються юридичними обов'язками посадових осіб держави та керівництва пенітенціарних закладів.</p>	<p>термінологічного закріплення. Запровадження такого терміна призведе до дублювання норм, порушення системності правової термінології та створення невизначеності щодо його змісту, зокрема в частині розмежування прав і службових повноважень персоналу. У зв'язку з цим така пропозиція не відповідає принципам юридичної визначеності та доцільності нормотворення.</p>
				<p><i>Додати термін «виховна колонія (спеціальна виховна установа)» – пенітенціарний заклад, призначений для відбування покарання у вигляді позбавлення волі неповнолітніми засудженими</i></p>	<p>Відхилено. Проектом стандарту свідомо не передбачено використання зазначеного терміна з метою заміни старих</p>

				та повнолітніми, які відбували покарання у виховній колонії, досягли 18-річного віку і залишені у виховній колонії до закінчення строку покарання, але не довше ніж до досягнення ними 22 років, в якому забезпечуються їхній нормальний фізичний та психічний розвиток, здобуття освіти, професійна підготовка та соціально-виховна робота з урахуванням вікових і психологічних особливостей.	назв більш нейтральними й сучасними.
				<i>Додати термін «неповнолітній засуджений» -</i> особа, яка на момент вчинення кримінального правопорушення не досягла вісімнадцятирічного віку та на підставі вироку суду, що набрав законної сили	Відхилено. Зазначений термін є надлишковим, оскільки його зміст повністю охоплено чинними правовими категоріями «неповнолітній» та «засуджений», які вже використовуються в законодавстві. Уведення окремого терміна не створює нового правового регулювання, а лише дублює наявні поняття.

					Крім того, використання пропонованого терміна не узгоджується з принципами юридичної техніки, зокрема щодо уникнення зайвої термінологічної деталізації та забезпечення однозначності правових норм.
				<p><i>Додати термін</i> «виправлення засудженого» – процес позитивних змін у свідомості та поведінці засудженого, що відбуваються під впливом заходів кримінально-виконавчого впливу і виявляються у відмові від протиправної поведінки, засвоєнні соціально схвалюваних норм і цінностей та готовності до правослухняного способу життя після звільнення.</p>	<p>Відхилено. Термін є концептуально застарілим і таким, що не відповідає сучасним підходам у сфері кримінально-виконавчої політики. Він має виразне оцінне та морально навантажене значення, що передбачає «дефектність» особи та необхідність її «виправлення», що не узгоджується з принципами поваги до людської гідності.</p>

					Крім того, зазначений термін не містить чітких критеріїв визначення результату, що створює ризики суб'єктивного тлумачення. Натомість доцільним є використання пропонованого робочою групою терміна «соціальна корекція засудженого», який є більш нейтральним, науково обґрунтованим та таким, що відображає сучасну орієнтацію на ресоціалізацію, адаптацію особи до життя в суспільстві та коригування її поведінки без оціночного стигматизувального змісту.
2.	2.4. Основний зміст	Пилипенко Дмитро,	2.4.3 виправні роботи	2.4.3 виправні роботи	Ураховано частково.

	доктор юридичних наук, доцент кафедри права Державного університету економіки і технологій, вх. лист від 13.03.2026 № 427/26	Вид кримінального покарання, що відбувається за місцем роботи засудженого та полягає у відрахуваннях із суми заробітку засудженого в дохід держави.	Вид кримінального покарання, що відбувається за місцем роботи засудженого та полягає у відрахуваннях із сум заробітку засудженого в дохід держави.	2.4.3 виправні роботи Вид кримінального покарання, що відбувається за місцем роботи засудженого та полягає у відрахуваннях із заробітку засудженого в дохід держави.
		2.4.4 випробувальний термін Період (проміжок часу), упродовж якого засуджений, звільнений від відбування кримінального покарання з випробуванням, перебуває під наглядом уповноваженого органу з питань пробації, зобов'язаний виконувати покладені на нього судом обов'язки та утримуватися від учинення нових кримінальних правопорушень.	2.4.4 іспитовий строк Період (проміжок часу), упродовж якого засуджений, звільнений від відбування кримінального покарання з випробуванням, перебуває під наглядом уповноваженого органу з питань пробації, зобов'язаний виконувати покладені на нього судом обов'язки та утримуватися від учинення нового кримінального правопорушення.	Ураховано 2.4.4 іспитовий строк Період (проміжок часу), упродовж якого засуджений, звільнений від відбування кримінального покарання з випробуванням, перебуває під наглядом уповноваженого органу з питань пробації, зобов'язаний виконувати покладені на нього судом обов'язки та

					утримуватися від учинення нового кримінального правопорушення.
			2.4.5 виконання покарання Реалізація державою судового рішення, яким особу визнано винною у вчиненні кримінального правопорушення та призначено кримінальне покарання	2.4.5 виконання покарання Виконання обвинувального вироку суду, яким особу визнано винуватою у вчиненні кримінального правопорушення та призначено покарання	Ураховано. 2.4.5 виконання покарання Виконання обвинувального вироку суду, яким особу визнано винуватою у вчиненні кримінального правопорушення та призначено покарання
			2.4.9 голодування засудженого Свідома добровільна дія засудженого, що полягає в публічній повній або частковій відмові від харчування з метою захисту своїх прав, привернення уваги до законних вимог або протесту проти дій (бездіяльності) адміністрації пенітенціарної установи, що зумовлює обов'язок держави забезпечити посилений медичний нагляд, дотримання процедур документування та правових підстав для	2.4.9 голодування засудженого Свідома добровільна дія засудженого, що полягає в публічній повній або частковій відмові від прийняття їжі з метою захисту своїх прав, привернення уваги до законних вимог або протесту проти дій (бездіяльності) адміністрації пенітенціарної установи, що зумовлює обов'язок держави забезпечити посилений медичний нагляд, дотримання процедур документування та правових підстав для застосування заходів із збереження життя.	Ураховано. 2.4.9 голодування засудженого та/або ув'язненого Свідома добровільна дія засудженого та/або ув'язненого, що полягає в публічній повній або частковій відмові від прийняття їжі з метою захисту своїх прав, привернення уваги до законних вимог або протесту проти дій

			застосування заходів із збереження життя.		(бездіяльності) адміністрації пенітенціарної установи, що зумовлює обов'язок держави забезпечити посилений медичний нагляд, дотримання процедур документування та правових підстав для застосування заходів із збереження життя.
3.	2.1. Сфера застосування	Ворушило Олександр, Громадська організація «Історичний клуб “Сімаргл”», Вх. лист від 09.03.2026 № 397/26 (вих.№ 003-26 від 06.03.2026)	—	Пропонуємо розширити розділ «2.1. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ» Стандарту, оскільки запропонована термінологія має вийти за межі вузькопрофільної діяльності ДКВС України. Упровадження Стандарту в широку сферу кримінальної юстиції, а також його використання в комунікаційній та журналістській діяльності дозволить забезпечити єдиний підхід до гуманного та неупередженого висвітлення пенітенціарної тематики. Крім того, Стандарт може бути базовим інструментом для громадського сектору.	Ураховано Розділ «2.1. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ» роширено й викладено в редакції: Стандарт застосовують у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, функціонування пенітенціарних закладів, закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України, у закладах вищої освіти, а також у сфері кримінальної

					юстиції, комунікаційній та журналістській діяльності, пов'язаній з висвітленням пенітенціарної тематики, та в діяльності інститутів громадянського суспільства.
4.	2.4. Основний зміст	Бурова Руслана, Громадська організація «МАРТ», лист від 02.03.2026 № 368/26 (вих. № 17/01 від 02.03.2026)	<p>2.4.1. виправна колонія Пенітенціарний заклад закритого типу, призначений для утримання осіб, які засуджені до позбавлення волі на певний строк або довічного позбавлення волі.</p> <p>2.4.2 виправний центр Пенітенціарний заклад відкритого типу, призначений для утримання осіб, які засуджені до обмеження волі.</p> <p>2.4.28 місця несповоди пенітенціарної системи Пенітенціарні заклади, підпорядковані суб'єктам управління пенітенціарної системи й призначені для утримання ув'язнених та засуджених.</p> <p>2.4.40 пенітенціарна наука</p>	У стандарті вживається термін «утримання», що не відповідає нормам кримінально-виконавчого права України та міжнародним стандартам. Чинний Кримінально-виконавчий кодекс України оперує нормативно закріпленим поняттям «тримання», яке позначає саме юридичний статус та правовий режим перебування особи в умовах ізоляції. Вживання слова «утримання» щодо засуджених є некоректним, оскільки воно створює хибне враження лише про матеріальне забезпечення особи, тоді як покарання пов'язане насамперед із правовим режимом обмеження прав.	Відхилено. Визначення відповідає чинним нормам сучасної української літературної мови.

			<p>Галузь наукових знань, ідей, учень, концепцій та теорій, що вивчає систему виконання кримінальних покарань і пробації, порядок і умови утримання засуджених, засоби їх соціалізації, ресоціалізації та реінтеграції, механізми запобігання й протидії пенітенціарній злочинності.</p>		
			—	<p>З метою комплексного висвітлення діяльності системи пропонуємо доповнити стандарт терміном «права персоналу пенітенціарної системи», оскільки дотримання прав працівників та службовців є невід’ємною частиною забезпечення правопорядку та безпеки в установах виконання покарань.</p>	<p>Відхилено. Застаріла правова конструкція. Має значення лише в розрізі трудових прав, урегульована чинним законодавством і не потребує додаткового термінологічного закріплення. Запровадження такого терміна призведе до дублювання норм, порушення системності правової термінології та створення невизначеності щодо</p>

					його змісту, зокрема в частині розмежування прав і службових повноважень персоналу. У зв'язку з цим така пропозиція не відповідає принципам юридичної визначеності та доцільності нормотворення.
5.	2.4. Основний зміст	Христина Кіт, Асоціація жінок-юристок України «ЮрФем», лист від 11.03.2026 № 410/26 (вих. № 39/26 від 11.03.2026)	2.4.1 виправна колонія Пенітенціарний заклад закритого типу, призначений для утримання осіб, які засуджені до позбавлення волі на певний строк або довічного позбавлення волі.	2.4.1 виправна колонія З метою приведення визначення у відповідність до термінології, що використовується у Кримінальному та Кримінальному процесуальному кодексах України, пропонуємо змінити формулювання “призначений для утримання” на “призначений для відбування покарання”.	Відхилено Формулювання є концептуально застарілим і таким, що не відповідає сучасним підходам у сфері кримінально-виконавчої політики.
			2.4.2 виправний центр Пенітенціарний заклад відкритого типу, призначений для утримання осіб, які засуджені до обмеження волі.	2.4.2 виправний центр З метою приведення визначення у відповідність до термінології, що використовується у Кримінальному та Кримінальному процесуальному кодексах пропонуємо змінити формулювання «призначений для	Відхилено. Стандарт містить терміни й визначення, які забезпечують реформування кримінально-виконавчого

				утримання» на «призначений для відбування покарання». Так само відповідно до Інструкції з організації порядку і умов виконання покарання у виді обмеження волі можна врахувати можливість заміни поняття «пенітенціарний заклад» на «кримінально-виконавча установа».	законодавства й увідповіднення його до міжнародних норм та сталої пенітенціарної практики передових країн світу, про що свідчить передання на розгляд Верховної Ради України проекту Закону про пенітенціарну систему України Тому формулювання є концептуально застарілим і таким, що не відповідає сучасним підходам у сфері кримінально-виконавчої політики.
			2.4.6 відбування покарання Процес фактичного перебування засудженого в пенітенціарному закладі на підставі вироку суду, що набрав законної сили, відповідно до порядку й умов виконання та відбування кримінального покарання, установленого законодавством.	2.4.6 відбування покарання Слово «установленого» у кінці визначення виділено як проблемне. Граматично воно узгоджується з «покарання», тоді як логічно має стосуватися «порядку й умов». Пропонуємо переформулювати: «...відповідно до встановленого законодавством порядку й умов виконання та відбування кримінального покарання».	Ураховано. 2.4.6 відбування покарання Процес фактичного перебування засудженого в пенітенціарному закладі на підставі вироку суду, що набрав законної сили, відповідно до встановленого

					законодавством порядку й умов виконання та відбування кримінального покарання.
			<p>2.4.9 голодування засудженого Свідома добровільна дія засудженого, що полягає в публічній повній або частковій відмові від харчування з метою захисту своїх прав, привернення уваги до законних вимог або протесту проти дій (бездіяльності) адміністрації пенітенціарної установи, що зумовлює обов'язок держави забезпечити посилений медичний нагляд, дотримання процедур документування та правових підстав для застосування заходів із збереження життя.</p>	<p>2.4.9 голодування засудженого Зауваження стосується того, що голодування може бути формою протесту також щодо вимог, правомірність яких є дискусійною. Використання слова «законних» звужує поняття та створює умову, за якої адміністрація може відмовити у визнанні голодування як такого. Пропонуємо замінити на «своїх вимог» або «вимог засудженого».</p> <p>Окрім того, визначення є надмірно розширеним: воно фактично регулює правові наслідки («зумовлює обов'язок держави...»), що виходить за межі термінологічного стандарту. Тому слід врахувати можливість виключення нормативної частини з визначення («що зумовлює обов'язок держави забезпечити посилений медичний нагляд...»)</p>	<p>Ураховано. 2.4.9 голодування засудженого та/або ув'язненого Свідома добровільна дія засудженого та/або ув'язненого, що полягає в публічній повній або частковій відмові від прийняття їжі з метою захисту своїх прав, привернення уваги до своїх вимог або протесту проти дій (бездіяльності) адміністрації пенітенціарної установи.</p>

			<p>2.4.11 громадський контроль за дотриманням прав і законних інтересів засуджених Сукупність установлених законодавством дій недержавних інституцій та/або суб'єктів, що їх здійснюють на добровільній та безоплатній основі й забезпечують неухильне дотримання персоналом пенітенціарного закладу прав і законних інтересів засуджених.</p>	<p>2.4.11 громадський контроль за дотриманням прав і законних інтересів засуджених Визначення потребує спрощення через юридичну нечіткість формулювання: «...що їх здійснюють на добровільній та безоплатній основі й забезпечують неухильне дотримання...»</p>	<p>Ураховано з доповненням. Сукупність установлених законодавством дій недержавних інституцій та/або суб'єктів, що забезпечують неухильне дотримання персоналом пенітенціарного закладу прав і законних інтересів засуджених та/або ув'язнених</p>
			<p>2.4.13 державна пенітенціарна політика Комплексний складник правоохоронної політики держави, спрямований на здійснення та вдосконалення заходів, пов'язаних із виконанням кримінальних покарань, пробацією та підготовкою персоналу для потреб пенітенціарної системи.</p>	<p>2.4.13 державна пенітенціарна політика Частіше вживається термін «складова», тоді як «складник» є менш усталеним терміном. Пропонуємо привести до узвичаєної форми: «Комплексна складова правоохоронної політики держави...».</p>	<p>Відхилено. Визначення відповідає чинним нормам сучасної української літературної мови.</p>
			<p>2.4.14 динамічна безпека Комплексний спосіб забезпечення порядку й умов</p>	<p>2.4.14 динамічна безпека У фрагменті «що ґрунтуються на взаємоповазі» - наявна</p>	<p>Ураховано. 2.4.14 динамічна безпека</p>

			виконання та відбування кримінального покарання в пенітенціарних закладах, що ґрунтується на конструктивних та професійних стосунках між персоналом та засудженими, що ґрунтуються на взаємоповазі.	синтаксична тавтологія, адже визначення вже починається зі слів «що ґрунтується на». Пропонуємо редакцію: «...що ґрунтується на конструктивних та професійних стосунках між персоналом і засудженими, а також на взаємній повазі».	Комплексний спосіб забезпечення порядку й умов виконання та відбування кримінального покарання в пенітенціарних закладах, що ґрунтується на конструктивних та професійних стосунках між персоналом і засудженими та/або ув'язненими, а також на взаємоповазі.
			2.4.16 досудова пробація Забезпечення суду систематизованою інформацією, що характеризує обвинуваченого, з метою ухвалення судом рішення про ступінь його відповідальності.	2.4.16 досудова пробація У тексті Закону України «Про пробацію» використано формулювання «прийняття судом рішення про міру його відповідальності», тому пропонуємо змінити відповідно дане визначення.	Відхилено. Визначення відповідає чинним нормам сучасної української літературної мови.
			2.4.20 засуджений Особа, яка на підставі судового рішення, що набрало законної сили, визнана винною в учиненні кримінального правопорушення.	2.4.20 засуджений Стандарт визначає засудженого як «особу, визнану винною у вчиненні кримінального правопорушення», тоді як Кримінальний процесуальний кодекс України пов'язує набуття цього статусу саме з набранням	Ураховано з доповненням: Особа, яка на підставі ухваленого судом обвинувального вироку, що набрав законної сили, визнана

				законної сили обвинувальним вироком («обвинувачений, обвинувальний вирок суду щодо якого набрав законної сили»). Рекомендуємо привести визначення у відповідність до Кодексу.	винною в учиненні кримінального правопорушення.
			2.4.21 каяття засудженого Особливий моральний та психологічний стан засудженого, що охоплює щире визнання своєї вини, внутрішній осуд за вчинене кримінальне правопорушення, бажання компенсувати заподіяну шкоду та бути готовим до соціалізації, ресоціалізації та реінтеграції.	2.4.21 каяття засудженого У постанові Верховного Суду від 15 листопада 2021 року у справі № 199/6365/19 міститься обґрунтоване розуміння каяття: «Щире каяття – це неформальна вказівка на визнання своєї вини, а відповідне ставлення до скоєного, яке передбачає належну критичну оцінку винним своєї протиправної поведінки, її осуд та бажання залагодити провину, що має підтверджуватися конкретними діями. У зв'язку з наведеним можна зробити висновок, що щире каяття це певний психічний стан особи винного, коли він засуджує свою поведінку, прагне усунути заподіяну шкоду та приймає рішення більше не вчиняти злочинів, і це об'єктивно підтверджується визнанням особою своєї вини, розкриттям усіх обставин справи, вчиненням дій, спрямованих на сприяння	Ураховано. Особливий моральний та психологічний стан засудженого та/або ув'язненого, що охоплює щире, об'єктивно підтвержене визнання ним своєї вини, внутрішній осуд, критичну оцінку своєї протиправної поведінки за вчинене кримінальне правопорушення, бажання компенсувати заподіяну шкоду та бути готовим до соціалізації, ресоціалізації, реінтеграції, а також

				розкриттю злочину або відшкодуванню завданих збитків чи усуненню заподіяної шкоди». Рекомендуємо переглянути визначення з урахуванням позиції Верховного Суду.	до правослухняної поведінки.
			2.4.51 позбавлення волі Вид кримінального покарання, що полягає в утриманні особи в пенітенціарному закладі закритого типу з ізоляцією від суспільства.	2.4.51 позбавлення волі Варто врахувати формулювання Кримінального кодексу України щодо визначення позбавлення волі як «ізоляції засудженого та помещення його на певний строк до кримінально-виконавчої установи закритого типу». Рекомендуємо привести у відповідність.	Відхилено. Формулювання є концептуально застарілим і таким, що не відповідає сучасним підходам у сфері кримінально-виконавчої політики.
			2.4.52 постпенітенціарна пробація Комплекс заходів, що застосовують до осіб, яких звільнили з місць несвободи з метою їхньої соціальної адаптації та інтеграції до суспільства.	2.4.52 постпенітенціарна пробація Усталеним є вживання «інтеграція у суспільство», тоді як «до суспільства» позначає наближення, а не включення.	Ураховано частково. 2.4.52 постпенітенціарна пробація Комплекс заходів, що застосовують до осіб, яких звільнили з місць несвободи з метою їхньої соціальної адаптації та інтеграції в суспільство
			2.4.65 соціальна корекція засуджених	2.4.65 соціальна корекція засуджених	Ураховано з доповненням

			Професійна діяльність персоналу щодо відновлення в засуджених соціального статусу, що має відповідати правилам поведінки в суспільстві.	Соціальний статус не може «відповідати правилам поведінки» – це логічна невідповідність між підметом і присудком. Правилам поведінки має відповідати поведінка особи, а не її статус.	2.4.65 соціальна корекція засуджених та/або ув'язнених Професійна діяльність персоналу щодо відновлення соціального статусу засуджених та/або ув'язнених і формування у них моделі поведінки, яка відповідає соціальним нормам.
			2.4.73 уповноважений орган з питань пробації Орган виконання покарань, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, та пробації щодо суб'єктів пробації, а також певних видів адміністративних стягнень.	2.4.73 уповноважений орган з питань пробації Словосполучення «пробації щодо суб'єктів пробації» є тавтологічним і не несе змістового навантаження. Пропонуємо вилучити його або переформулювати, чітко визначивши функцію органу щодо осіб, стосовно яких здійснюється пробація.	Ураховано з доповненням: 2.4.73 уповноважений орган з питань пробації Орган виконання покарань, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, та пробації щодо її

					клієнтів, а також певних видів адміністративних стягнень.
6.	2.4. Основний зміст	Красногор Олександр, кандидат юридичних наук, доктор філософії в галузі права, доцент кафедри бізнесу, адміністрування та права ЗВО «Університет трансформації майбутнього», приватний нотаріус Чернігівського міського нотаріального округу, лист від 17.03.2026 № 459/26		У низці дефініцій використано поняття, які стосуються виключно засуджених, наприклад термін «права засуджених». Разом із тим у пенітенціарних установах України можуть перебувати не лише засуджені, а й ув'язнені, тобто особи, щодо яких застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою і які мають відмінний правовий статус. У самому стандарті також міститься визначення терміна «ув'язнений», що підтверджує наявність різних категорій осіб, які перебувають у місцях несвободи.	Ураховано. У низку термінів внесено доповнення й уточнення, зокрема “засуджені та/або ув'язнені”: 2.4.8 втеча засудженого та/або ув'язненого з пенітенціарного закладу 2.4.9 голодування засудженого та/або ув'язненого 2.4.11 громадський контроль за дотриманням прав і законних інтересів засуджених та/або ув'язнених 2.4.22 каяття засудженого та/або ув'язненого 2.4.24 конвоювання засуджених та/або ув'язнених

					2.4.26 конфлікт серед засуджених та/або ув'язнених 2.4.35 обов'язки засуджених та/або ув'язнених 2.4.54 права засуджених та/або ув'язнених 2.4.55 праця засуджених та/або ув'язнених 2.4.56 примусове годування засудженого та/або ув'язненого в пенітенціарному закладі 2.4.60 реалізація прав засуджених та/або ув'язнених 2.4.63 реінтеграція засуджених та/або ув'язнених 2.4.64 ресоціалізація засуджених та/або ув'язнених
--	--	--	--	--	---

					<p>2.4.65 соціалізація засуджених та/або ув'язнених</p> <p>2.4.66 соціальна корекція засуджених та/або ув'язнених</p> <p>2.4.67 соціально-виховна робота із засудженими та/або ув'язненими</p> <p>2.4.69 субкультура засуджених та/або ув'язнених</p> <p>2.4.71 тримання засуджених та/або ув'язнених у пенітенціарному закладі</p>
				Додати окремі терміни, що відображають правовий статус різних категорій осіб, зокрема: «права засуджених», «права осіб, узятих під варту», «обов'язки осіб, узятих під варту».	Відхилено. Зміст запропонованих понять вже чітко визначено в кримінально-виконавчому законодавстві України
7.	2.4. Основний зміст	Дементьєв Владислав, Громадська організація «Молоді Агенти Змін»,		Доповнити стандарт терміном «вразливі групи засуджених», який має ключове значення для	Ураховано частково із доповненням.

		лист від 25.02.2026 № 346/26 (вих. № 27-15 від 24.02.2026)		забезпечення принципу рівності та недискримінації в місцях несповоди. наявність відповідного визначення в офіційному стандарті дозволить фахівцям ДУ «Центр пробації» та ДУ «Центр охорони здоров'я ДКВС України» розробляти індивідуалізовані програми підтримки з урахуванням специфічних потреб таких осіб. Пропонований термін також підсилить правозахисну складову документа та створить дієвий інструмент для захисту людської гідності в пенітенціарній системі.	«Вразливі категорії осіб у місцях несповоди» – групи засуджених та осіб, яких тримають під вартою, що внаслідок своїх біологічних, соціальних чи психологічних характеристик мають підвищений ризик порушення їхніх прав та потребують від адміністрації пенітенціарних установ уживання додаткових заходів захисту та супроводу.
8.	2.4. Основний зміст	Бобруйко Володимир, Північно-Східне управління надання безоплатної правничої допомоги Східного міжрегіонального центру з надання безоплатної правничої допомоги, лист від 17.03.2026 № 460/26	–	Звертаємо увагу на доцільність забезпечення максимальної узгодженості термінів стандарту з чинним кримінально-виконавчим законодавством України та усталеною правозастосовною практикою. Зокрема, важливо використовувати понятійний апарат, який вже закріплений у Кримінально-виконавчому кодексі України та інших нормативно-правових актах, що регулюють діяльність установ виконання покарань і забезпечення прав осіб, позбавлених волі.	Відхилено Метою створення стандарту є реформування кримінально-виконавчого законодавства й увідповіднення його до міжнародних норм та сталої пенітенціарної практики передових країн світу, про що свідчить передання на розгляд Верховної

				<p>Доцільно при формуванні термінологічної системи враховувати аспекти доступу засуджених та осіб, узятих під варту, до правничої допомоги, оскільки ефективна реалізація цього права є важливою складовою гарантій справедливого правосуддя та дотримання прав людини у місцях несвободи. Враховуючи зазначене, пропонуємо доповнити стандарт відповідним терміном із визначенням, яке б відображало гарантовану державою можливість засуджених та ув'язнених осіб отримувати допомогу, зокрема безоплатну правову допомогу, у порядку та обсязі, передбачених законодавством України.</p>	<p>Ради України проекту Закону про пенітенціарну систему України</p>
--	--	--	--	---	--

Схвалено на засіданні робочої групи «01» квітня 2026 року (протокол № 5).

Голова робочої групи

Секретар робочої групи



Вячеслав ПУЗИРНИЙ

Оксана ДЖЕНДЖЕРО